

Lot – un „drept“ într-un loc greșit

Lot – un „drept“ într-un loc greșit

Dacă privim la viața lui Lot prezentată în Vechiul Testament, nu vom găsi probabil nimic din care să se deducă faptul că acesta a fost un credincios vechi-testamental. Numai textul din 2 Petru 2.7-8 ne mărturisește că el a fost un om „drept“. Faptul că aceasta nu se putea vedea clar în viața sa, ne arată ce istorie tristă stă acum în fața noastră.

Lot – un participant la alergare

Prima caracteristică surprinzătoare din viața lui Lot este faptul că el nu a pășit dintr-o decizie proprie pe calea pe care a mers Avraam în credință. El nu a umblat având o decizie personală a credinței, ci sub influența unchiului său Avraam. Lot este modelul tipic al unui participant secundar la alergare. Acest lucru rezultă clar din câteva exemple: „Și Avram a plecat, cum îi spusese Domnul. Și Lot a mers cu el“ (Geneza 12.4); „Avram s-a suit din Egipt spre sud, el și soția lui și tot ce avea, și Lot era cu el“ (Geneza 13.1); „Dar și Lot, care mergea cu Avram...“ (Geneza 13.5). Desigur, este bine când copiii părinților credincioși merg deja de mici împreună cu părinții lor pe calea credinței. Dar când vor crește, va trebui să existe un moment în viața lor în care vor lua o decizie personală de a-L urma pe Domnul. Atunci, în locul unei participări la alergare, a unei umblări cu cineva, ca la Lot cu Avraam, va fi o umblare împreună spre slava lui Dumnezeu, ca la Isaac cu Avraam.

Lot – un materialist

Prima dată, când Lot a luat o decizie, a fost decizia pentru lume (Geneza 13). În timp ce Avraam înainta pe calea sa în credință, Lot era omul vederii. El judeca după ceea ce vedea, după posibilitățile materiale. „Și Lot și-a ridicat ochii și a văzut...“ (13.10). La Lot nu găsim deloc așteptarea îndemnului lui Dumnezeu, „ridică-ți ochii“, ca la Avraam (13.14). El a luat decizia sa după criterii pur pământești. Aici era vorba doar de avantajul personal. Este foarte periculos pentru viața noastră spirituală, când „câmpia udată a Iordanului“ reprezintă motivul deciziilor noastre. Dacă viața este determinată complet de lucrurile materiale, „gândirea noastră reală“ ne va împiedica să înțelegem vorbirea lui Dumnezeu în aceste lucruri. Lot a pierdut mai târziu întreaga sa avere, care apoi i-a fost din nou restituită prin intervenția lui Avraam (14.12 și 16). Urechea sa era surdă la vorbirea lui Dumnezeu; totul se sfârșise cu bine! Lot, cu o gândire pământească, găsea la toate și o explicație pământească, logică.

Lot - un om pe o cale descendentă

Dacă judecăm după bogăția și starea socială la care a ajuns, putem spune că Lot a făcut carieră. Oamenii au văzut probabil în el un om promovat. Dar în ochii lui Dumnezeu, calea lui Lot a fost o cale de nestăvilit și constantă în jos. Și Avraam a mers în viața sa pe căi care nu au fost spre onoarea Domnului, dar întotdeauna a găsit calea de întoarcere. În cazul lui Lot vedem cu groază o cale care a mers mereu în jos, și numai intervenția lui Dumnezeu a împiedicat să nu se pe-treacă lucrurile cele mai grave. Foarte clar se vede aceasta în calea lui Lot spre Sodoma. În capitolul 13.12 citim: „...iar Lot... și-a întins corturile până la Sodoma“. Atunci, Lot locuia încă în corturi, caracteristica exterioară a străinului și a pelerinului, dar corturile sale erau îndreptate spre Sodoma. Dacă despărțirea noastră de lume este numai exterioară, dar inima locuiește deja în Sodoma, atunci picioarele noastre vor urma curând inimilor noastre.

În capitolul 14.12 citim: „...el locuia în Sodoma“. Aici, Lot a renunțat și la despărțirea exterioară de lume. Acum era, așa cum spune Petru, „om drept, locuind printre ei“. Dar acesta nu a fost sfârșitul. În capitolul 19.1 citim că „Lot ședea la poarta Sodomei“. În ochii oamenilor, aceasta era într-adevăr o promovare socială: dintr-un locuitor stabilit de curând în acea localitate, devenise membru în consiliul local al Sodomei; dar în ochii lui Dumnezeu, aceasta era încă un pas în jos în viața sa spirituală. Lot a devenit dintr-un credincios cu gândire lumească un credincios care trăia în lume (ca sistem moral) și până la urmă a lucrat mână în mână cu lumea. Ce tristă a fost această dezvoltare!

Lot – unul care pierde

Permiteți-mi să exprim foarte clar lecția serioasă din viața lui Lot: viața lui Lot este până la urmă viața celui care pierde.

Lot a pierdut:

- capacitatea sa spirituală de discernământ (13.10 – el nu vedea nicio deosebire între grădina Domnului și țara Egiptului);

- părtășia sa cu Dumnezeu. Lot nu avea niciun altar, nu cunoștea stejarii lui Mamre de la Hebron (= părtășie). Domnul L-a vizitat pe Avraam, dar nu pe Lot.

- pacea sa (capitolul 14). Lot a fost atras în conflictele lumii.

- respectul său (19.9). Să nu ne înșelăm! Chiar și cel mai onorat loc din lume și cele mai mari compromisuri cu lumea nu îi vor aduce credinciosului niciodată adevăratul respect al lumii. Credinciosul este un străin, chiar dacă vine să trăiască aici pentru o vreme.

- credibilitatea sa (19.14). Modul de viață al lui Lot a fost în așa fel, încât orice mărturie pentru Dumnezeu nu a fost credibilă. În zilele sale bune nu s-a văzut la el deloc teamă de Dumnezeu. Indicațiile cu privire la sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu, care trebuie să judece păcatul, erau necunoscute în casa lui Lot. Ginerii săi nu l-au luat în serios nici pe el, nici atenționările sale. Avem un comportament potrivit, pentru ca cuvintele noastre să fie crezute?

- familia sa (capitolul 19). Să nu uităm nici acest aspect! Ca și adevărat credincios, tu personal nu vei pieri în judecata acestei lumi, ci vei fi salvat, dar „ca prin foc”. Dar unde va fi familia ta?

- onoarea sa (19.30-38). Păcatul Sodomei l-a urmat pe Lot, iar descrierea vieții lui Lot schițează la sfârșit un tablou întunecos plin de rușine.

Lot – un nefericit

Fuse Lot cel puțin fericit în Sodoma? Cuvântul lui Dumnezeu ne descoperă în cuvinte cutremurătoare starea sufletului său: „și l-a salvat pe dreptul Lot, cel foarte întristat de purtarea destrăbălată a celor nelegiuți (pentru că acel om drept, locuind printre ei, prin vedere și auzire, își chinuia zi după zi sufletul lui drept, cu faptele lor fără de lege” (2 Petru 2.7-8). Ce viață nenorocită! Tu poți să te scutești de o astfel de viață! Lumea se îndreaptă spre judecată, ca în zilele lui Lot, dar și ca în zilele lui Noe (2 Petru 2). Cu cine dorim să ne asemănăm? Cu Noe, „un predicator al dreptății”, sau cu Lot, care își chinuia sufletul prin ceea ce vedea și auzea?

clickbible.org